

מסכת סוטה --- פסוקים

אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו שנא' (תהלים קכה, ג) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים	סוטה ב:א
וקשין לזווגן כקריעת ים סוף שנאמר (תהלים סח, ז) אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות	סוטה ב:א
עד כאן לא פליגי אלא בקינוי וסתירה אבל בטומאה עד אחד מהימן ותנן נמי עד אחד אומר אני ראיתי שניטמאת לא היתה שותה מדאורייתא מנלן דמהימן עד אחד דתנו רבנן (במדבר ה, יג) ועד אין בה בשנים הכתוב מדבר	סוטה ב:א
או אינו אלא אפילו באחד ת"ל (דברים יט, טו) לא יקום עד אחד באיש	סוטה ב:א
ממשמע שנאמר לא יקום עד באיש איני יודע שהוא אחד מה ת"ל אחד זה בנה אב כל מקום שנאמר עד הרי כאן שנים עד שיפרוט לך הכתוב אחד ואמר רחמנא תרי לית בה אלא חד (במדבר ה, יג) והיא לא נתפשה אסורה אלא טעמא דכתיב לא יקום עד אחד באיש הא לאו הכי הוה אמינא עד דסוטה חד הוא	סוטה ב:ב
מ"ט דרבי יהושע אמר קרא (במדבר ה, יג) בה בה ולא בקינוי בה ולא בסתירה	סוטה ב:ב
אדם עובר עבירה בסתר והקב"ה מכריז עליו בגלוי שנאמר (במדבר ה, יד) ועבר עליו רוח קנאה ואין עבירה אלא לשון הכרזה שנאמר (שמות לו, ו) ויצו משה ויעבירו קול במחנה	סוטה ג:א
אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות שנא' (במדבר ה, יב) איש איש כי תשטה אשתו תשטה	סוטה ג:א
וקנא את אשתו רשות דברי רבי ישמעאל ורבי עקיבא אומר חובה (ויקרא כא, ג) לה יטמא רשות דברי רבי ישמעאל ור"ע אומר חובה	סוטה ג:א
(ויקרא כה, מו) לעולם בהם תעבודו רשות דברי רבי ישמעאל ר' עקיבא אומר חובה	סוטה ג:א
מ"ט דר' ישמעאל סבר לה כי האי תנא דתניא רבי אליעזר בן יעקב אומר כלפי שאמרה תורה (ויקרא יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך	סוטה ג:א
לה יטמא רשות דברי רבי ישמעאל ר' עקיבא אומר חובה מ"ט דר' ישמעאל אידי דכתי' (ויקרא כא, א) אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו איצטריכא למיכתב לה יטמא	סוטה ג:א
ור' עקיבא מכי (ויקרא כא, ב) אם לשארו נפקא לה יטמא למה לי לחובה ורבי ישמעאל לה מיטמא ואין מיטמא לאיבריה	סוטה ג:א
דתנא דבי רבי ישמעאל כל פרשה שנאמרה ונישנית לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה (ויקרא כה, מו) לעולם בהם תעבודו רשות דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר חובה	סוטה ג:ב
אי טעמא דרבי ישמעאל אידי דכתיב (דברים כ, טז) לא תחיה כל נשמה איצטריך נמי למיכתב לעולם בהם תעבודו למישרי אחד מכל האומות שבא על הכנענית והוליד ממנה בן שאתה רשאי לקנותו	סוטה ג:ב
דתניא מנין לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד ממנה בן שאתה רשאי לקנותו ובעד ת"ל (ויקרא כה, מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו	סוטה ג:ב
יכול אף הכנעני שבא על אחת מן האומות והוליד ממנה בן שאתה רשאי לקנותו ובעד ת"ל (ויקרא כה, מה) אשר הולידו בארצכם מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם ר"ע ממהם תקנו נפקא לעולם בהם תעבודו למה לי לחובה ורבי ישמעאל בהם ולא באחיכם	סוטה ג:ב
ואמר רב חסדא בתחילה קודם שחטאו ישראל היתה שכינה שורה עם כל אחד ואחד שנאמר (דברים כג, טו) כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך	סוטה ג:ב
כיון שחטאו נסתלקה שכינה מהם שנאמר (דברים כג, טו) ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך	סוטה ג:ב
כל העושה מצוה אחת בעוה"ז ממקדמתו והולכת לפניו לעוה"ב שנאמר (ישעיהו נח, ח) והלך לפניך צדקך	סוטה ג:ב
וכל העובר עבירה אחת בעוה"ז מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין שנאמר (איוב ו, יח) ילפתו ארחות דרכם יעלו בתוהו ויאבדו	סוטה ג:ב
ר"א אומר קשורה בו ככלב שנאמר (בראשית לט, י) ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה לשכב אצלה בעולם הזה להיות עמה לעולם הבא	סוטה ג:ב
חנין בן פנחס אומר כדי שתושיט ידה לתוך פיה ליטול קיסם פלימו אומר כדי שתושיט ידה לסל ליטול ככר אע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר (משלי ו, כו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם	סוטה ד:א
כדי טומאה וכמה כדי [העראה] כדי הקפת דקל ורמיניה (במדבר ה, יג) ונסתרה וכמה שיעור סתירה לא שמענו כשהוא אומר והיא נטמאה הוי אומר כדי טומאה כדי ביאה כדי העראה כדי חזרת דקל דברי ר"א רבי יהושע אומר כדי מזיגת הכוס	סוטה ד:א
כל האוכל לחם בלא נטילת ידים כאילו בא על אשה זונה שנאמר (משלי ו, כו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם אמר רבא האי בעד אשה זונה עד ככר לחם בעד ככר לחם על אשה זונה מיבעי ליה אלא אמר רבא כל הבא על אשה זונה לסוף מבקש ככר לחם	סוטה ד:ב
ומאי (משלי ו, כו) ואשת איש נפש יקרה תצוד אמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן כל אדם שיש בו גסות הרוח לבסוף נכשל באשת איש	סוטה ד:ב
ואשת איש נפש יקרה תצוד אמר רבא האי נפש יקרה נפש גבוהה מיבעי ליה ועוד היא תצוד מיבעי ליה אלא אמר רבא כל הבא על אשת איש אפילו למד תורה דכתיב בה (משלי ג, טו) יקרה היא מפנינים מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים היא תצודנו לדינה של גיהנם	סוטה ד:ב
ורבי יוחנן ידיה אמר כאילו כפר בעיקר שנאמר (דברים ה, יד) ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך	סוטה ד:ב
עולא אמר כאילו בנה במה שנאמר (ישעיהו ב, כב) חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא אל תיקרי במה אלא במה	סוטה ד:ב

מאי יד ליד לא ינקה אמר רב כל הבא על אשת איש אפי' הקנהו להקב"ה שמים וארץ כאברהם אבינו דכתיב ביה (בראשית יד, כב) הרימותי ידי אל ה' אל עליון קונה שמים וארץ לא ינקה מדינה של גיהנם	סוטה ד:ב
אמרי דבי רבי שילא אפילו קיבל תורה כמשה רבינו דכתיב ביה (דברים לג, ב) מימינו אש דת למו לא ינקה מדינה של גיהנם	סוטה ד:ב
אפילו עושה צדקה בסתר דכתיב (משלי כא, יד) מתן בסתר יכפה אף וגו' לא ינקה מדינה של גיהנם	סוטה ה:א
כל אדם שיש בו גסות הרוח אין עפרו ננער שנא' (ישעיהו כו, יט) הקיצו ורננו שכני עפר שכבי בעפר לא נאמר אלא שכני עפר מי שנעשה שכן לעפר	סוטה ה:א
שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם גבוה רואה את הגבוה ואין גבוה רואה את השפל אבל מדת הקב"ה אינו כן הוא גבוה ורואה את השפל שנא' (תהלים קלח, ו) כי רם ה' ושפל יראה	סוטה ה:א
כל אדם שיש בו גסות הרוח אמר הקב"ה אין אני והוא יכולין לדור בעולם שנא' (תהלים קא, ה) מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל אל תקרי אותו אלא אתו לא אוכל	סוטה ה:א
אין תפלתו של אדם נשמעת אא"כ משים לבו כבשר שנא' (ישעיהו סו, כג) והיה מדי חדש בחדשו [וגו'] יבא כל בשר להשתחוות וגו'	סוטה ה:א
ויקרא יד, נו ולשאת ולספחת ואין שאת אלא לשון גבוה שנא' (ישעיהו ב, יד) ועל [כל] ההרים הרמים ועל [כל] הגבעות הנשאות ואין ספחת אלא טפילה שנאמר (שמואל א ב, לו) ספחני נא אל אחת הכהונות לאכל פת לחם	סוטה ה:ב
בא וראה כמה גדולים נמוכי הרוח לפני הקב"ה שבשעה שבית המקדש קיים אדם מקריב עולה שוכר עולה בידו מנחה שוכר מנחה בידו אבל מי שדעתו שפלה מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולם שנאמר (תהלים נא, יט) זבחי אלהים רוח נשברה ולא עוד אלא שאין תפלתו נמאסת שנאמר (תהלים נא, יט) לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה	סוטה ה:ב
כל השם אורחותיו בעולם הזה זוכה ורואה בישועתו של הקב"ה שנאמר (תהלים נ, כג) ושם דרך אראנו בישע אלהים אל תקרי ושם אלא ושם דרך	סוטה ה:ב
אמאי תתייבם נמי יבומי אמר רב יוסף אמר קרא (דברים כד, ב) ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר לאיש אחר ולא ליבם	סוטה ה:ב
אמר רב עמרם הא מילתא אמר לן רב ששת ואנהר לן עיינין ממתניתין סוטה שיש לה עדים במדינת הים אין המים בודקין אותה מ"ט דאמר קרא (במדבר ה, יג) ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה דליכא דידע בה לאפוקי הא דהא איכא דידע בה ואנהר לן עיינין ממתני' דקתני ושבאו לה עדים שהיא טמאה	סוטה ו:א
אומר לפני דברים של הגדה ומעשים שאירעו בכתובים הראשונים כגון (איוב טו, יח) אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם יהודה הודה ולא בוש מה היה סופו נחל חיי העולם הבא ראובן הודה ולא בוש מה היה סופו נחל חיי העולם הבא ומה שכתב מה שכתב דקא אמרינן אלא מה שכתב בעולם הזה (איוב טו, יט) להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם	סוטה ז:ב
בשלמא ביהודה אשכחן דאודי דכתיב (בראשית לח, כו) ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני אלא ראובן מנלן דאודי	סוטה ז:ב
דא"ר שמואל בר נחמני אמר ר' יוחנן מאי דכתיב (דברים לג, ו) יחי ראובן ואל ימות (דברים לג, ז) וזאת ליהודה כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר היו עצמותיו של יהודה מגולגלין בארון עד שעמד משה ובקש עליו רחמים אמר לפניו רבש"ע מי גרם לראובן שהודה יהודה וזאת ליהודה מיד (דברים לג, ז) שמע ה' קול יהודה על איבריה לשפא ולא הוה קא מעיילין ליה למתיבתא דרקייעא (דברים לג, ז) ואל עמו תביאנו ולא הוה קא ידע משקל ומטרח בשמעתא בהדי רבנן (דברים לג, ז) ידיו רב לו לא הוה קא סלקא	סוטה ז:ב
ולא הוה קא ידע משקל ומטרח בשמעתא בהדי רבנן (דברים לג, ז) ידיו רב לו לא הוה קא סלקא ליה שמעתא אליבא דהילכתא (דברים לג, ז) ועזר מצריו תהיה בשלמא יהודה דאודי כי היכי דלא תישרף תמר אלא ראובן למה ליה דאודי והאמר רב ששת חציף עלי (בר ישראל) דמפריט חטאיה כי היכי דלא ליחשדו אחוהי	סוטה ז:ב
ששם משקינן את הסוטות וכו': בשלמא סוטות דכתיב (במדבר ה, יח) והעמיד הכהן את האשה לפני ה' מצורעין נמי דכתיב (ויקרא יד, יא) והעמיד הכהן המטהר וגו' אלא יולדת מאי טעמא אילימא משום דאתיין וקיימין אקורבניהו דתניא אין קרבנו של אדם קרב אלא אם כן עומד על גביו	סוטה ח:א
אין משקינן שתי סוטות כאחת כדי שלא יהא לבה גס בחבירתה רבי יהודה אומר לא מן השם הוא זה אלא אמר קרא (במדבר ה, ג) אותה לבדה ות"ק הכתיב אותה ת"ק ר"ש היא דדריש טעם דקרא ומה טעם קאמר מה טעם אותה לבדה כדי שלא יהא לבה גס בחבירתה	סוטה ח:א
תנו רבנן (במדבר ה, יח) ופרע את ראש האשה אין לי אלא ראשה גופה מנין ת"ל האשה אם כן מה ת"ל ופרע את ראשה מלמד שהכהן סותר את שיערה	סוטה ח:א
מאי משום (יחזקאל כג, מח) ונוסרו כל הנשים התם אין לך ייסור גדול מזה	סוטה ח:ב
אמר רב נחמן אמר רבה בר אבובי אמר קרא (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה	סוטה ח:ב
היא עשתה בסתר (תהלים צא, א) יושב בסתר עליון שם בה פנים שנאמר (איוב כד, טו) ועיני נואף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין	סוטה ט:א
אין הקב"ה נפרע מן האדם עד שתתמלא סאתו שנאמר (איוב כ, כב) במלאות ספקו יצר לו וגומר	סוטה ט:א
דרש ר' חנינא בר פפא מאי דכתיב (תהלים לג, א) רננו צדיקים בה' לישרים נאוה תהלה אל תקרי נאוה תהלה אלא נוה תהלה זה משה ודוד שלא שלטו שונאיהם במעשיהם	סוטה ט:א

סוטה ט"א:	דוד דכתיב (איכה ב, ט) טבעו בארץ שעריה משה דאמר מר משנבנה מקדש ראשון נגזז אהל מועד קרשיו ובריחיו ועמודיו ואדניו
סוטה ט"ב:	וכן מצינו בנחש הקדמוני שנתן עיניו במה שאינו ראוי לו מה שביקש לא נתנו לו ומה שבידו נטלוהו ממנו אמר הקב"ה אני אמרתי יהא מלך על כל בהמה וחיה ועכשיו (בראשית ג, יד) ארור הוא מכל הבהמה ומכל חית השדה
סוטה ט"ב:	בירך התחילה בעבירה וכו': מנא ה"מ אילימא משום דכתיב (במדבר ה, כא) בתת ה' את יריכך נופלת ואת בטנך צבה והכתיב (במדבר ה, כז) וצבתה בטנה ונפלה ירכה
סוטה ט"ב:	אביי כי לייט לייט תחילה ירך והדר בטן לייט ומיא כי בדקי כי אורחייהו בדקי בטן ברישא והדר ירך בקללה נמי כתיב (במדבר ה, כב) לצבות בטן ולנפיל ירך ההוא דמודע לה כהן דבטן ברישא והדר ירך שלא להוציא לעז על מים המרים
סוטה ט"ב:	שמשון הלך אחר עיניו לפיכך נקרו פלשתים את עיניו שנאמר (שופטים טז, כא) ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו
סוטה ט"ב:	אבשלום נתגאה בשערו לפיכך נתלה בשערו ולפי שבה על עשר פלגשי אביו לפיכך נתנו בו עשר לונביות שנאמר (שמואל ב יח, טו) ויסבו עשרה אנשים נושאי כלי יואב
סוטה ט"ב:	ולפי שגנב ג' גנבות לב אביו ולב ב"ד ולב ישראל שנאמר (שמואל ב טו, ו) ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל לפיכך נתקעו בו ג' שבטים שנאמר (שמואל ב יח, יד) ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום
סוטה ט"ב:	וכן לענין הטובה מרים המתינה למשה שעה אחת שנאמר (שמות ב, ד) ותתצב אחותו מרחוק לפיכך נתעכבו לה ישראל ז' ימים במדבר שנאמר (במדבר יב, טו) והעם לא נסע עד האסף מרים
סוטה ט"ב:	יוסף זכה לקבור את אביו ואין באחיו גדול ממנו שנאמר (בראשית נ, ז) ויעל יוסף לקבור את אביו ויעלו עמו גם רכב גם פרשים מי לנו גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלא משה משה זכה בעצמות יוסף ואין בישראל גדול ממנו שנאמר (שמות יג, יט) ויקח משה את עצמות יוסף עמו
סוטה ט"ב:	מי גדול ממשה שלא נתעסק בו אלא המקום שנאמר (דברים לד, ו) ויקבור אותו בגיא
סוטה ט"ב:	לא על משה בלבד אמרו אלא על כל הצדיקים שנאמר (ישעיהו נח, ח) והלך לפניך צדק כבוד ה' יאספך
סוטה ט"ב:	ת"ר שמשון בעיניו מרד שנאמר (שופטים יד, ג) ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני לפיכך נקרו פלשתים את עיניו שנאמר (שופטים טז, כא) ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו
סוטה ט"ב:	(שופטים טז, ד) והיה אחרי כן ויאהב אשה בנחל שורק ושמה דלילה תניא רבי אומר אילמלא (לא) נקרא שמה דלילה ראויה היתה שתקרא דלילה דילדלה את כחו דילדלה את לבו דילדלה את מעשיו
סוטה ט"ב:	את כחו דכתיב (שופטים טז, יט) ויסר כחו מעליו
סוטה ט"ב:	דילדלה את לבו דכתיב (שופטים טז, יח) ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו
סוטה ט"ב:	דילדלה את מעשיו דאיסתלק שכינה מיניה דכתיב (שופטים טז, כ) והוא לא ידע כי ה' סר מעליו
סוטה ט"ב:	ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו מנא ידעה א"ר חנין א"ר ניכרין דברי אמת אביי אמר ידעה בו באותו צדיק דלא מפיק שם שמים לבטלה כיון דאמר (שופטים טז, יז) נזיר אלהים אני
סוטה ט"ב:	א"ר יצחק דבי רבי אמי הוא איוה לדבר טמא לפיכך נתלו חייו בדבר טמא (שופטים יג, כה) ותחל רוח ה' וגו'
סוטה ט"ב:	א"ר חמא בר' חנינא חלתה נבואתו של יעקב אבינו דכתיב (בראשית מט, יז) יהי דן נחש עלי דרך לפעמו במחנה דן
סוטה יא:	(שופטים טז, כח) ויקרא שמשון אל ה' ויאמר ה' אלהים זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים אמר רב אמר שמשון לפני הקב"ה רבש"ע זכור לי עשרים (ושתיים) שנה ששפטתי את ישראל ולא אמרתי לאחד מהם העבר לי מקל ממקום למקום
סוטה יא:	וא"ר יוחנן שמשון דן את ישראל כאביהם שבשמים שנאמר (בראשית מט, טז) דן ידין עמו כאחד וגו'
סוטה יא:	וא"ר יוחנן שמשון על שמו של הקב"ה נקרא שנאמר (תהלים פד, יב) כי שמש ומגן ה' אלהים וגו' אלא מעתה לא ימחה אלא מעין שמו של הקב"ה מה הקב"ה מגין על כל העולם כולו אף שמשון מגין בדורו על ישראל
סוטה יא:	וא"ר יוחנן בלעם חיגר ברגלו אחת היה שנאמר (במדבר כג, ג) וילך שפי
סוטה יא:	שמשון חיגר בשתי רגליו היה שנאמר (בראשית מט, יז) שפיפן עלי ארח
סוטה יא:	ת"ר חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה וכולן לקו בהן שמשון בכחו שאול בצוארו אבשלום בשערו צדקיה בעיניו אסא ברגליו שמשון בכחו דכתיב (שופטים טז, יט) ויסר כחו מעליו שאול בצוארו דכתיב (שמואל א לא, ד) ויקח שאול את החרב ויפל עליה אבשלום בשערו כדבעינן למימר קמן צדקיה בעיניו דכתיב (מלכים ב כה, ז) ואת עיני צדקיהו עור אסא ברגליו דכתיב (מלכים א טו, כג) רק לעת זקנתו חלה את רגליו
סוטה יא:	כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים מנלן מתמר נביאים דכתיב (ישעיהו א, א) חזון ישעיהו בן אמוץ מלכים מדוד
סוטה יא:	סורת בידינו מאבותינו אמוץ ואמציה אחים הוו (בראשית לח, כה) היא מוצאת היא מיתוצאת מיבעי ליה א"ר אלעזר לאחר שנמצאו סימניה בא סמאל וריחקן בא גבריאל וקירבן היינו דכתיב (תהלים נו, א) למנצח על יונת אלם רחוקים לדוד מכתם
סוטה יא:	א"ר יוחנן משעה שנתרחקו סימניה נעשית כיונה אילמת לדוד מכתם שיצא ממנה דוד שהיה מן ותם לכל דבר אחר מכתם שהיתה מכתו תמה שנוולד כשהוא מהול דבר אחר מכתם כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו ללמוד תורה כך בגדולתו (בראשית לח, כה) והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה
סוטה יא:	נוח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל ילביץ פני חבירו ברבים מנלן מתמר (בראשית לח, כה) הכר נא

א"ר חמא ברבי חנינא בהכר בישר לאביו בהכר בישרוהו בהכר בישר (בראשית לו, לב) הכר נא הכתנת בנך היא בהכר בישרוהו הכר נא למי נא אין נא אלא לשון בקשה אמרה ליה בבקשה ממך הכר פני בוראך ואל תעלים עיניך ממני (בראשית לח, כו) וכר יהודה ויאמר צדקה ממני	סוטה י"ב
א"ר שמעון חסידא יוסף שקדש ש"ש בסתר זכה והוסיפו לו אות אחת משמו של הקב"ה דכתיב (תהלים פא, ו) עדות ביהוסף שמו	סוטה י"ב
יהודה שקדש ש"ש בפרהסיא זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה כיון שהודה ואמר צדקה ממני יצתה בת קול ואמרה אתה הצלת תמר ושני בניה מן האור חיך שאני מציל בזכותך ג' מבניך מן האור מאן נינהו חנניה מישאל ועזריה צדקה ממני מנא ידע יצתה בת קול ואמרה ממני יצאו כבושים (בראשית לח, כו) ולא יסף עוד לדעתה	סוטה י"ב
אמר שמואל סבא חמוה דרב שמואל בר אמי משמיה דרב שמואל בר אמי כיון שידעה שוב לא פסק ממנה כתיב הכא ולא יסף עוד לדעתה וכתוב התם (דברים ה, יח) קול גדול ולא יסף	סוטה י"ב
ת"ר אבשלום בשער מרד שנאמר (שמואל ב יד, כה) וכאבשלום לא היה איש יפה וגו' ובגלחו את ראשו (וגו') והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך	סוטה י"ב
תנא אבן שאנשי טבריא ואנשי ציפורי שוקלים בה לפיכך נתלה בשער שמואל (שמואל ב יח, ט) ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רוכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויאחז ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר	סוטה י"ב
(בראשית לו, יז) וישלחהו מעמק חברון א"ר חנינא בר פפא בעצה עמוקה של אותו צדיק שקבור בחברון	סוטה י"א
כל השורף תבואתו של חבריו אינו מניח בן ליורשו ואיהו קלייה לדיואב דכתיב (שמואל ב יד, ל) ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שעורים לכו והציתוה באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש	סוטה י"א
ולעולם מדה טובה מרובה ממדת פורענות (שמות ב, ד) ותתצב אחותו מרחוק א"ר יצחק פסוק זה כולו על שם שכינה	סוטה י"א
א"ר יצחק פסוק זה כולו על שם שכינה נאמר ותתצב דכתיב (שמואל א ג, ז) ויבא ה' ויתיצב וגו' אחותו דכתיב (משלי ז, ד) אמור לחכמה אחותי את	סוטה י"א
מרחוק דכתיב (ירמיהו לא, ג) מרחוק ה' נראה לי	סוטה י"א
לדעת דכתיב (שמואל א ב, ג) כי אל דעות השם	סוטה י"א
מה דכתיב (דברים י, יב) מה ה' אלהיך שואל מעמך	סוטה י"א
יעשה דכתיב (עמוס ג, ז) כי לא יעשה [ה'] אלהים דבר	סוטה י"א
לו דכתי' (שופטים ו, כד) ויקרא לו ה' שלום	סוטה י"א
(שמות א, ח) ויקם מלך חדש וגו' רב ושמואל חד אמר חדש ממש וחד אמר שנתחדשו גזירותיו מאן דאמר חדש ממש דכתיב חדש ומאן דאמר שנתחדשו גזירותיו דלא כתיב וימת וימלוך (שמות א, ח) אשר לא ידע את יוסף דהוה דמי כמאן דלא ידע ליה כלל (שמות א, ט) ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל	סוטה י"א
תנא הוא התחיל בעצה תחילה לפיכך לקה תחילה הוא התחיל בעצה תחילה דכתיב ויאמר אל עמו לפיכך לקה תחילה דכתיב (שמות ז, כט) ובכה ובעמך ובכל עבדיך (שמות א, ז) הבה נתחכמה לו להם מיבעי ליה א"ר חמא ברבי חנינא באו ונחכם למושיעין של ישראל במה נדונם נדונם באש כתיב (ישעיהו סו, טו) כי הנה ה' באש יבא וכתוב כי באש ה' נשפט וגו'	סוטה י"א
בחרב כתיב (ישעיהו סו, טז) ובחרבו את כל בשר] אלא בואו ונדונם במים שכבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבול לעולם שנאמר (ישעיהו נד, ט) כי מי נח זאת לי וגו'	סוטה י"א
הן אינן יודעין שעל כל העולם כולו אינו מביא אבל על אומה אחת הוא מביא אי נמי הוא אינו מביא אבל הן באין ונופלין בתוכו וכן הוא אומר (שמות יד, כז) ומצרים נסים לקראתו	סוטה י"א
והיינו דא"ר אלעזר מאי דכתיב (שמות יח, יא) כי בדבר אשר זדו עליהם בקדירה שבישלו בה נתבשלו מאי משמע דהאי זדו לישנא דקדירה הוא דכתיב (בראשית כה, כט) ויזד יעקב נזיד א"ר חייא בר אבא א"ר סימאי שלשה היו באותה עצה בלעם ואיוב ויתרו בלעם שיעץ נהרג איוב ששתק נידון ביסורין יתרו שברח זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית	סוטה י"א
כל העוסק בבנין מתמסכן (שמות א, יא) את פיתום ואת רעמסס רב ושמואל חד אמר פיתום שמה ולמה נקרא שמה רעמסס שראשון ראשון מתרוסס וחד אמר רעמסס שמה ולמה נקרא שמה פיתום שראשון ראשון פי תהום בולעו	סוטה י"א
(שמות א, יב) וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ כן רבו וכן פרצו מיבעי ליה אמר ר"ל רוח הקדש מבשרתן כן ירבה וכן יפרוץ: (שמות א, יב) ויקוצו מפני בני ישראל מלמד שהיו דומין בעיניהם כקוצים (שם) ויעבידו מצרים את בני ישראל	סוטה י"א
מאי אבנים א"ר חנן סימן גדול מסר להן אמר להן בשעה שכורעת לילד יריכותיה מצטננות כאבנים ואית דאמר כדכתיב (ירמיהו יח, ג) וארד בית היוצר והנה הוא עושה מלאכה על האבנים מה יוצר זה ירך מכאן וירך מכאן וסדן באמצע אף אשה ירך מכאן וירך מכאן והולד באמצע (שמות א, טז) אם בן הוא והמתן אותו א"ר חנינא סימן גדול מסר להן בן פניו למטה בת פניה למעלה (שמות א, יז) ותיראן המילדות את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן	סוטה י"א
בשכר תשכבון בין שפתים זכו ישראל לביזת מצרים שנאמר (תהלים סח, יד) כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ וכיון שמתעברות באות לבתיהם וכיון שמגיע זמן מולדיהן הולכות בשדה תחת התפוח שנאמר (שיר השירים ח, ה) תחת התפוח עוררתיך וגו'	סוטה י"א
(שמות א, כב) ויצו פרעה לכל עמו א"ר יוסי בר' חנינא אף על עמו גזר ואמר ר"י בר' חנינא שלש גזירות גזר	סוטה י"ב
(שמות ב, ב) ותרא אותו כי טוב הוא תניא ר"מ אומר טוב שמו ר' יהודה אומר טוביה שמו רבי נחמיה אומר הגון לנביאות אחרים אומרים נולד כשהוא מהול וחכמים אומרים בשעה שנולד משה נתמלא הבית כולו אור	סוטה י"ב

סוטה י:ב	ומאי שנא מעבריות מלמד שהחזירוהו למשה על כל המצרות כולן ולא ינק אמר פה שעתיד לדבר עם השכינה יינק דבר טמא והיינו דכתיב (ישעיהו כח, ט) את מי יורה דעה וגו' למי יורה דעה ולמי יבין שמועה לגמולי מחלב ולעתיקי משדים
סוטה י:ב	שמות טו, כ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן וגו' אחות אהרן ולא אחות משה אמר רב עמרם אמר רב ואמרי לה אמר רב נחמן אמר רב מלמד שהיתה מתנבאה כשהיא אחות אהרן
סוטה י:ב	אמר ר' חמא בר' חנינא משכסם גנבוהו ולשכסם נחזיר אבידתו קשו קראי אהדדי כתיב (שמות יג, יט) ויקח משה את עצמות יוסף עמו וכתב ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל וגו' א"ר חמא בר' חנינא כל העושה דבר ולא גמרו ובא אחר וגמרו מעלה עליו הכתוב על שגמרו כאילו עשאו
סוטה י:ב	רבי אלעזר אומר אף מורידין אותו מגדולתו דכתיב (בראשית לח, א) ויהי בעת ההיא וירד יהודה
סוטה י:ב	רבי שמואל בר נחמני אמר אף קובר אשתו ובניו דכתיב (בראשית לח, יב) ותמת בת שוע אשת יהודה וגו'
סוטה י:ב	אמר רב מפני מה נקרא יוסף עצמות בחייו מפני שלא מיחה בכבוד אביו דקאמרי ליה (בראשית מד, כד) עבדך אבינו ולא אמר להו ולא מידי ואמר רב יהודה אמר רב ואיתימא רבי חמא ברבי חנינא מפני מה מת יוסף קודם לאחיו מפני שהנהיג עצמו ברבנות
סוטה י:ב	היום היום מלאו ימי ושנותי ללמדך שהקב"ה משלים שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחדש לחדש דכתיב (שמות כג, כו) את מספר ימין אמלא לא אוכל עוד לצאת ולבא מאי לצאת ולבא אילימא לצאת ולבא ממש והכתיב (דברים לד, ז) ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא נס ליחה וכתב (דברים לד, א) ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו היכן משה מת בחלקו של ראובן דכתיב (דברים לד, א) ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו ובחלקו של ראובן קיימא דכתיב (במדבר לב, יז) ובני ראובן בנו וגו' ואת נבו וגו'
סוטה י:ב	והיכן משה קבור בחלקו של גד דכתיב (דברים לג, כא) וירא ראשית לו וגו' ומחלקו של ראובן עד חלקו של גד כמה הוי ארבעה מילין אותן ארבעה מילין מי הוליכו מלמד שהיה משה מוטל בכנפי שכינה ומלאכי השרת אומרים (דברים לג, כא) צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל
סוטה י:א	היכן קבור כתיב הכא ולא ידע איש את קבורתו וכתב התם (דברים לג, א) וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים וא"ר חמא ברבי חנינא מפני מה נקבר משה אצל בית פעור כדי לכפר על מעשה פעור
סוטה י:א	מה הוא מלביש ערומים דכתיב (בראשית ג, כא) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם אף אתה הלבש ערומים
סוטה י:א	ניחם אבלים דכתיב (בראשית כה, יא) ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו אף אתה נחם אבלים
סוטה י:א	קבר מתים דכתיב (דברים לד, ו) ויקבר אותו בגיא אף אתה קבור מתים
סוטה י:א	שמות לב, לב ואם אין מחני נא וגו' ואת פושעים נמנה שנמנה עם מתי מדבר והוא חטא רבים נשא שכיפר על מעשה העגל ולפושעים יפגיע שביקש רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה ואין פגיעה אלא תפלה שנאמר (ירמיהו ז, טז) ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי
סוטה י:ב	וקומץ ממקום שנתרבה שמנה:מנלן דכתיב (ויקרא ב, ב) מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה:ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת:למה לי הא קדשה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא:ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו:דכתיב (ויקרא ז, ג) ואת כל הלבונה אשר על המנחה ומקטירו בכלי שרת בכלי שרת מקטיר ליה אלא אימא מעלהו בכלי שרת להקטירו:ומולחו ונותנו על גבי האישים דכתיב (ויקרא ב, יג) וכל קרבן מנחתך במלח תמלח
סוטה ט:א	קרב הקומץ שיריה נאכלין:מנלן דכתיב (ויקרא ב, ב) והקטיר הכהן את אזכרתה וגו' וכתב (ויקרא ב, ג) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו
סוטה ט:א	ורשאיין הכהנים ליתן לתוכו יין ושמן ודבש מאי טעמא אמר קרא למשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין:ואין אסורין אלא מלחמץ דכתיב (ויקרא ו, י) לא תאפה חמץ חלקם א"ר שמעון בן לקיש אפילו חלקם לא תאפה חמץ
סוטה ט:א	וכל המנחות טעונות שמן ולבונה והאיכא מנחת חוטא דרחמנא אמר (ויקרא ה, יא) לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה הכי קאמר כל המנחות טעונות שמן ולבונה ובאות מן החיטין ובאות סלת מנחת
סוטה ט:ב	וטבעת היתה קבועה בה כשהוא מגביה ונוטל עפר מתחתיה ונותן כדי שיראה על המים שנאמר (במדבר ה, יז) ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים
סוטה ט:א	בשלשה מקומות הלכה עוקבת מקרא התורה אמרה (ויקרא ז, יג) בעפר והלכה בכל דבר התורה אמרה (במדבר ו, ה) בתער והלכה בכל דבר התורה אמרה (דברים כד, א) ספר והלכה בכל דבר ואם איתא ליחשוב נמי האי תנא ושייר ומאי שייר דהאי שייר שייר מצורע דתניא (ויקרא יד, ט) והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו
סוטה ט:ב	ר"ע היא דדריש ריבוי ומיעוטי דתניא (ויקרא יד, ט) והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו עיניו מיעט ואת כל שערו יגלח חזר וריבה ריבה ומיעט וריבה הכל מאי ריבה ריבה דכוליה גופיה ומאי מיעט מיעט שיער שבתוך החוטם
סוטה ט:ב	שלשה צריכין שיראו עפר סוטה ואפר פרה ורוק יבמה משום רבי ישמעאל אמרו אף דם צפור מאי טעמא דרבי ישמעאל דכתיב (ויקרא יד, גא) וטבל אותם בדם הצפור וגו' ותניא בדם יכול בדם ות"ל בדם ולא במים אי מים יכול במים ות"ל בדם
סוטה ט:ב	ור' ישמעאל לערבן קרא אחרינא כתיב (ויקרא יד, ה) ושחט את הצפור האחת וגו' ורבנן אי מהווא הוה אמינא לישחטיה סמוך למנא
סוטה ט:ב	הקדים עפר למים פסול ור' שמעון מכשיר מ"ט דרבי שמעון דכתיב (במדבר יט, יז) ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת ותניא אמר ר"ש וכי עפר הוא והלא אפר הוא שינה הכתוב במשמעו לדון הימנו גזירה שוה נאמר כאן עפר ונאמר להלן עפר מה להלן עפר על גבי מים אף כאן עפר על גבי מים ומה כאן הקדים עפר למים כשר אף להלן הקדים עפר למים כשר
סוטה י:א	בא לו לכתוב את המגילה מקום הוא כותב (במדבר ה, יט) מואם לא שכב איש וגו' ואת כי שטית תחת אישך ואינו כותב והשביעי הכהן את האשה וכותב יתן ה' אותך לאלה ולשבועה ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפיל ירך ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן

במאי קא מיפלגי בהאי קרא קמיפלגי (במדבר ה, כג) וכתב את האלות האלה הכהן בספר ר"מ סבר אלות ממש האלות לרבות קללות הבאות מחמת ברכות אלה למעוטי קללות שבמשנה תורה האלה למעוטי צוואות וקבלות אמן ורבי יוסי כולהו כדקאמרת את לרבות צוואות וקבלות	סוטה י"א:
אמר רבי תנחום (במדבר ה, יט) הנקי כתיב דריש ר"ע איש ואשה זכו שכינה ביניהן לא זכו אש אוכלתן אמר רבא ודאשה עדיפא מדאיש	סוטה י"א:
אמר רבא מפני מה אמרה תורה הבא עפר לסוטה זכתה יוצא ממנה בן כאברהם אבינו דכתיב ביה (בראשית יח, כז) עפר ואפר לא זכתה תחזור לעפרה דריש רבא בשכר שאמר אברהם אבינו ואנכי עפר ואפר זכו בניו לב' מצות אפר פרה ועפר סוטה והאיכא נמי עפר כיסוי הדם התם הכשר מצוה איכא הנאה ליכא	סוטה י"א:
בשכר שאמר אברהם אבינו (בראשית יד, כג) אם מחוט ועד שרוך נעל זכו בניו לב' מצות חוט של תכלת ורצועה של תפלין בשלמא רצועה של תפלין דכתיב (דברים כח, י) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ותניא ר"א הגדול אומר אלו תפלין שבראש	סוטה י"א:
אלא חוט של תכלת מאי היא דתניא היה ר"מ אומר מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין מפני שהתכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד שנאמר (שמות כד, י) ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר וכתב (יחזקאל א, כו) כמראה אבן ספיר דמות כסא	סוטה י"א:
הדיפתרא אלא על המגילה שנאמר (במדבר ה, כג) בספר ואינו כותב לא בקומוס ולא בקנקנתום ולא בכל דבר שרושם אלא בדיו שנאמר (במדבר ה, כג) ומחה כתב שיכול למחות	סוטה י"ב:
תבה על שני דפין פסולה ספר אחד אמר רחמנא ולא שנים ושלשה ספרים כתב אות אחת ומחק אות אחת וכתב אות אחת ומחק אות אחת פסולה דכתיב (במדבר ה, ל) ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת	סוטה יח"א:
ת"ש הכל שוין שלא היה מתנה עמה לא על קודם שתתארס ולא על אחר שתתגרש נסתרה לאחד נטמאת ואח"כ יחזירנה לא היה מתנה הא יחזירנה ותיטמא ה"נ דמתני ש"מ ת"ר (במדבר ה, כט) זאת תורת הקנאות מלמד שהאשה שותה ושונה	סוטה יח"ב:
היה נוטל את מנחתה מתוך כפיפה מצרית ונותנה לתוך כלי שרת ונותנה על ידה וכהן מניח ידו מתחתיה ומניפה הניף והגיש קמץ והקטיר והשאר נאכל לכהנים היה משקה ואחר כך מקריב את מנחתה רבי שמעון אומר מקריב את מנחתה ואח"כ היה משקה שנאמר (במדבר ה, כו) ואחר ישקה את האשה את המים אם השקה ואחר כך הקריב את מנחתה כשרה	סוטה יט"א:
אמר ליה רבי אלעזר לרבי יאשיה דדריה לא תיתב אכרעך עד דמפרשת לה להא מילתא מנין למנחת סוטה שטעונה תנופה מנא לן והניף כתיב בה בבעלים מנלן אתיא יד יד משלמים כתיב הכא (במדבר ה, כה) ולקח הכהן מיד האשה וכתב התם (ויקרא ז, ל) ידיו תביאנה מה כאן כהן אף להלן כהן ומה להלן בעלים אף כאן בעלים הא כיצד מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף פליגי רבי שמעון ורבנן דרבנן סברי משקה ואח"כ מקריב את מנחתה ורבי שמעון סבר מקריב את מנחתה ואחר כך משקה שנאמר (במדבר ה, כו) ואחר ישקה: ואם השקה ואחר כך הקריב את מנחתה כשרה	סוטה יט"א:
כתב לגרש את אשתו ונמלך מצאו בן עירו ואמר לו שמי כשמך ושם אשתי כשם אשתך פסול לגרש בו אמרי התם (דברים כד, א) וכתב לה אמר רחמנא בעינן כתיבה לשמה הכא נמי (במדבר ה, ל) ועשה לה מאי עשייה מחיקה	סוטה כ"ב:
מני ר"ש היא דאמר מקריב את מנחתה ואח"כ משקה דכמה דלא קרבה מנחתה לא בדקי לה מיא דכתיב (במדבר ה, טו) מנחת זכרון מזכרת עון אימא סיפא יש לה זכות היתה תולה לה אתאן לרבנן דאי ר"ש האמר אין זכות תולה במים המרים אמר רב חסדא הא מני ר"ע היא דאמר מקריב את מנחתה ואח"כ משקה ובזכות סבר לה כרבנן	סוטה כ"ב:
מ"ט דדילמא מתה למימרא דמת אסור במחנה לוייה והתניא טמא מת מותר ליכנס למחנה לוייה ולא טמא מת בלבד אמרו אלא אפילו מת עצמו שנאמר (שמות יג, יט) ויקח משה את עצמות יוסף עמו עמו במחיצתו	סוטה כ"ב:
אמר אביי שמא תפרוס נדה למימרא דבעיותא מרפיא אין דכתיב (אסתר ד, ד) ותתחלחל המלכה מאד ואמר רב שפירסה נדה	סוטה כ"ב:
דתניא אם יש לה זכות תולה לה שלשה חדשים כדי הכרת העובר דברי אבא יוסי בן חנן ר"א בן יצחק איש כפר דרום אומר ט' חדשים שנאמר (במדבר ה, כח) ונקתה ונזרעה זרע ולהלן הוא אומר (תהלים כב, לא) זרע יעבדנו יסופר זרע הראוי לספר	סוטה כ"ב:
רבי ישמעאל אומר שנים עשר חדש ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר דכתיב (דניאל ד, כד) להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרוק ועויתך במיחן ענין	סוטה כ"ב:
והתניא את זו דרש רבי מנחם בר יוסי (משלי ו, כג) כי נר מצוה ותורה אור תלה הכתוב את המצוה בנר ואת התורה באור את המצוה בנר לומר לך מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה אף מצוה אינה מגינה אלא לפי שעה ואת התורה באור לומר לך מה אור מגין לעולם אף תורה מגינה לעולם ואומר (משלי ו, כב) בהתהלךך תנחה אותך וגו' בהתהלךך תנחה אותך זה העוה"ז בשכבך תשמור עליך זו מיתה והקיצות היא תשיחך לעתיד לבא	סוטה כא"א:
ד"א עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה שנאמר (שיר השירים ח, ז) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה	סוטה כא"א:
מ"ט דר"א דכתיב (משלי ח, יב) אני חכמה שכנתי ערמה כיון שנכנסה חכמה באדם נכנסה עמו ערמומית	סוטה כא"ב:
קרא ולא שנה הרי זה בור לא קרא ולא שנה עליו הכתוב אומר (ירמיהו לא, כז) וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה	סוטה כ"ב:
משלי כד, כא) ירא את ה' בני ומלך ועם שונים אל תתערב אמר רבי יצחק אלו ששונים הלכות פשיטא מהו דתימא שונין בחטא וכדרב הונא דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו קמ"ל	סוטה כ"ב:
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו קמ"ל תנא התנאים מבלי עולם מבלי עולם ס"ד אמר רבינא שמורין הלכה מתוך משנתן תניא נמי הכי א"ר יהושע וכי מבלי עולם הן והלא מיישבי עולם הן שנאמר (חבקוק ג, ו) הליכות עולם לו אלא שמורין הלכה מתוך משנתן	סוטה כ"ב:
אמר רב הונא אמר רב מאי דכתיב (משלי ז, כו) כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה כי רבים חללים הפילה זה ת"ח שלא הגיע להוראה ומורה ועצומים כל הרוגיה זה ת"ח שהגיע להוראה ואינו מורה	סוטה כ"ב:
בת ישראל הנשואה וכו': מ"ט דאמר קרא (ויקרא ו, טו) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל כהן ולא כהנת: כהנת מתחללת כהן אין מתחלל	סוטה כ"ג:

סוטה ג:ב	כהנת מתחללת כהן אין מתחלל:מנלן דאמר קרא (ויקרא כא, טו) ולא יחלל זרעו בעמיו זרעו מתחלל והוא אינו מתחלל
סוטה ג:ב	כהנת מטמאה כו:מ"ט אמר קרא (ויקרא כא, א) אמור אל הכהנים בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן
סוטה ג:ב	כהן אוכל בקדשי קדשים:דכתיב (ויקרא ו, יא) כל זכר בבני אהרן יאכלנה
סוטה ג:ב	ומה בין איש כו:ת"ר איש אין לי אלא איש אשה מנין כשהוא אומר (ויקרא יג, מה) והצרוע אשר בו הרי כאן שנים א"כ מה ת"ל איש לענין שלמטה איש פורע וכו
סוטה ג:ב	אמר ר' יוחנן הלכה היא בנזיר:האיש מקדש את בתו ואין האשה מקדשת את בתה:דכתיב (דברים כב, טז) את בתי נתתי לאיש הזה
סוטה ג:ב	האיש מוכר את בתו ואין האשה מוכרת את בתה:דכתיב (שמות כא, ז) כי ימכור איש את בתו
סוטה ג:ב	האיש נסקל ערום כו:מ"ט (ויקרא כד, יד) ורגמו אותו מאי אותו אילימא אותו ולא אותה והכתיב (דברים יז, ה) והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא אלא אותו בלא כסותו ולא אותה בלא כסותה
סוטה ג:ב	האיש נתלה ואין כו:מ"ט אמר קרא (דברים כא, כב) ותלית אותו על עץ אותו ולא אותה
סוטה ג:ב	האיש נמכר בגניבתו ואין האשה נמכרת בגניבתה:מ"ט אמר קרא (שמות כב, ב) ונמכר בגניבתו בגניבתו ולא בגניבתה
סוטה ג:ב	ארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה שנאמר (במדבר ה, כט) אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה ושומרת יבם אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל ובת ישראל לממזר ולנתין
סוטה כ"ד	מישתא הוא דלא שתייא הא קנוי מקני לה מה"מ דת"ר (במדבר ה, יב) דבר אל בני ישראל ואמרת לרבות ארוסה ושומרת יבם לקינוי
סוטה כ"ד	ר' יונתן אומר תחת אישך פרט לשומרת יבם אוציא שומרת יבם ולא אוציא את ארוסה תלמוד לומר (אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה
סוטה כ"ד	כי אתא רבי אחא בר חנינא מדרומא אתא ואייתי מתניתא בידיה (במדבר ה, כ) מבלעדי אישך משקדמה שכיבת בעל לבועל ולא שקדמה שכיבת בועל לבעל
סוטה כ"ה	אמר רבה בר אבוה מחלוקת בעקרה וזקינה אבל איילונית דברי הכל לא שותה ולא נוטלת כתובה שנאמר (במדבר ה, כח) ונקתה ונזרעה זרע מי שדרכה להזריע יצאה זו שאין דרכה להזריע
סוטה כ"א	דתינא ר' שמעון בן אלעזר אומר איילונית לא שותה ולא נוטלת כתובה שנאמר (במדבר ה, כח) ונקתה ונזרעה זרע מי שדרכה להזריע יצאתה זו שאין דרכה להזריע ורבנן האי ונקתה ונזרעה זרע מאי עבדי ליה מיבעי להו לכדתניא ונקתה ונזרעה [זרע] שאם היתה עקרה נפקדת דברי ר' עקיבא אמר לו ר' ישמעאל אם כן יסתרו כל העקרות ויפקדו וזו הואיל ולא נסתרה הפסידה אם כן מה תלמוד לומר ונקתה ונזרעה זרע שאם היתה יולדת בצער יולדת בריוח נקבות יולדת זכרים קצרים יולדת ארוכים שחורים יולדת לבנים
סוטה כ"א	אשת גר ועבד משוחרר ואיילונית:פשיטא מהו דתימא (במדבר ה, ו) דבר אל בני ישראל ולא גרים קמ"ל
סוטה כ"א	אשת כהן שותה כו:(אשת כהן. שותה) פשיטא מהו דתימא (במדבר ה, יג) והיא לא נתפשה אסורה הא נתפשה מותרת וזו הואיל ונתפשה אסורה אימא לא תשתה קא משמע לן
סוטה כ"ב	מהו דתימא (במדבר ה, יג) נטמאה נטמאה שני פעמים אחד לבעל ואחד לבועל היכא דקא מיתסרא בהא זנות אבל הא הואיל ואסורה וקיימא אימא לא קא משמע לן
סוטה כ"ב	חוץ מן הקטן [וכו]:איש אמר רחמנא ולא קטן ושאינו איש למעוטי מאי אילימא למעוטי שחוף והאמר שמואל שחוף מקנין על : ידו ופוסל בתרומה מקנין על ידו פשיטא מהו דתימא (במדבר ה, יג) ושכב איש אותה שכבת זרע אמר רחמנא והא לאו בר הכי הוא קמ"ל
סוטה כ"ב	ופוסל בתרומה פשיטא מהו דתימא (ויקרא כא, טו) לא יחלל זרעו אמר רחמנא דאית ליה זרע ליחלל דלית ליה זרע לא ליחלל קמ"ל
סוטה כ"ב	ופוסל בתרומה פשיטא מהו דתימא (ויקרא כב, יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר אמר רחמנא דבר הויה אין דלאו בר הויה לא קמשמע לן
סוטה כ"ב	דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל מנין לעובד כוכבים ועבד שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל שפסלוה שנאמר (ויקרא כב, יג) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין בה
סוטה כ"ב	ואלא למעוטי מאי א"ר פפא למעוטי בהמה דאין זנות בבהמה אמר ליה רבא מפרזקיא לרב אשי מנא הא מילתא דאמור רבנן אין זנות בבהמה דכתיב (דברים כג, ט) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב וגו' ותניא אתנן כלב ומחיר זונה מותרין שנאמר גם שניהם שנים ולא ארבעה
סוטה כ"ב	אמר רב ששת פרט לשקינא לה שלא כדרכה אמר ליה רבא שלא כדרכה (ויקרא יח, כב) משכבי אשה כתיב אלא אמר רבא פרט לשקינא לה דרך אברים
סוטה כ"ד	ת"ר איש מה ת"ל איש איש לרבות אשת חרש ואשת שוטה ואשת שעמום ושהלך בעלה למדינת הים ושהיה חבוש בבית האסורין שב"ד מקנין להן לפוסלן מכתובתן יכול אף להשקותן ת"ל (במדבר ה, טו) והביא האיש את אשתו ר' יוסי אומר אף להשקותה ולכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה
סוטה כ"ד	למאי הלכתא אמר רב ששת כשם שאם הוא סומא לא היה משקה דכתיב (במדבר ה, יג) ונעלם מעיני אישה כך היא אם היתה סומא לא היתה שותה רב אשי אמר כשם שחיגרת וגידמת לא היתה שותה דכתיב (במדבר ה, יח) והעמיד הכהן את האשה לפני ה' ונתן על כפיה כך הוא אם היה חיגר או גידם לא היה משקה
סוטה כ"ב	מר בר רב אשי אמר כשם שאילמת לא היתה שותה דכתיב (במדבר ה, כב) ואמרה האשה אמן אמן כך הוא אם היה אילם לא היה משקה

בו ביום דרש ר' עקיבא (ויקרא יא, לג) וכלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא אינו אומר טמא אלא יטמא לטמא אחרים למד על ככר שני שמטמא את השלישי	סוטה כז:ב
בו ביום דרש ר' עקיבא (במדבר לה, ה) ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה וגו' ומקרא אחר אמר (במדבר לה, ד) מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב אי אפשר לומר אלף אמה שכבר נאמר אלף אמה הא כיצד אלף אמה מגרש ואלפים אמה תחום השבת	סוטה כז:ב
בו ביום דרש רבי עקיבא (שמות טו, א) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר שאין ת"ל לאמר ומה ת"ל לאמר מלמד שהיו ישראל עונין שירה אחריו של משה על כל דבר ודבר כקוראין את הלל (אשירה לה' כי גאה גאה) לכך נאמר לאמר	סוטה כז:ב
בו ביום דרש ר' יהושע בן הורקנוס לא עבד איוב את הקב"ה אלא מאהבה שנא' (איוב יג, טו) הן יקטלני לו אייחל ועדיין הדבר שקול לו אני מצפה או איני מצפה ת"ל (איוב כז, ה) עד אגוע לא אסיר תומתי ממני מלמד שמאהבה עשה אמר רבי יהושע מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי שהיית דורש כל ימך שלא עבד איוב את המקום אלא מיראה שנאמר (איוב א, ח) איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע והלא יהושע תלמיד תלמידך למד שמאהבה עשה	סוטה כז:ב
והא תניא (במדבר ה, לא) ונקה האיש מעון והאשה ההיא תשא את עונה בזמן שהאיש מנוקה מעון המים בודקין את אשתו אין האיש מנוקה מעון אין המים בודקין את אשתו	סוטה כח:א
ורבי כשם שהמים בודקין אותה כך בודקין אותה מנא ליה נפקא ליה מדתני' (במדבר ה, כב) לצבות בטן ולנפיל ירך בטנו ויריכו של בועל אתה אומר בטנו ויריכו של בועל או אינו אלא בטנה ויריכה של נבעלת כשהוא אומר וצבתה בטנה ונפלה יריכה הרי בטנה ויריכה של נבעלת	סוטה כח:א
אמר רב גידל אמר רב דבר שיש בו דעת לישאל ואין בו דעת לישאל מהאי קרא נפקא (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל ודאי טמא הוא דלא יאכל הא ספק טמא וספק טהור יאכל אימא סיפא (ויקרא ז, יט) והבשר כל טהור יאכל בשר ודאי טהור הוא דיאכל בשר הא ספק טמא וספק טהור לא יאכל	סוטה כט:א
אמר רבי יוסי מנין לרביעי בקודש שפסול ודין הוא מה מחוסר כיפורים שמותר בתרומה פסול בקודש שלישי שפסול בתרומה אינו דין הוא שיעשה רביעי בקודש ולמדנו שלישי לקודש מן התורה ורביעי מקל וחומר שלישי לקודש מן התורה מנלן דכתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל מי לא עסקינן דנגע בשני	סוטה כט:ב
דרש רבי עקיבא בשעה שעלו ישראל מן הים נתנו עיניהם לומר שירה וכיצד אמרו שירה כגדול המקרא את הלל והן עונין אחריו ראשי פרקים משה אמר (שמות טו, א) אשירה לה' והן אומרים אשירה לה' משה אמר כי גאה גאה והן אומרים אשירה להשם	סוטה לב
דרש רבי יוסי הגלילי בשעה שעלו ישראל מן הים נתנו עיניהם לומר שירה וכיצד אמרו שירה עולל מוטל על ברכי אמו ותינוק יונק משדי אמו כיון שראו את השכינה עולל הגביה צוארו ותינוק שמט דד מפיו ואמרו זה אלי ואנוהו שנאמר (תהלים ח, ג) מפיו עוללים ויונקים יסדת עוז היה רבי מאיר אומר מנין שאפ"י עוברים שבמע"י אמן אמרו שירה שנאמר (תהלים סח, כז) במקלות ברכו אלהים	סוטה לב
רבי מאיר אומר נאמר ירא אלהים באיוב ונאמר ירא אלהים באברהם מה ירא אלהים האמור באברהם מאהבה אף ירא אלהים האמור באיוב מאהבה ואברהם גופיה מנלן דכתיב (ישעיהו מא, ח) זרע אברהם אוהבי גדול העושה מאהבה יותר מן העושה מיראה שזה תלוי לאלף דור וזה תלוי לאלפים דור הכא כתיב (שמות כ, ה) לאלפים לאהבי ולשומרי מצותי והתם כתיב (דברים ז, ט) ולשומרי מצותיו לאלף דור	סוטה לא:א
חד אמר ליה אקריון בחלמאי (תהלים לא, כ) מה רב טובך אשר צפנת ליראוך וחד אמר ליה אקריון בחלמאי (תהלים ה, יב) וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ויעלצו בך אוהבי שמך אמר להו תרויכו רבנן צדיקי גמורי אתון מר מאהבה ומר מיראה	סוטה לא:א
טעמא דקא מכחיש ליה הא לא קא מכחיש ליה עד אחד מהימן מנהי מילי דתנו רבנן (במדבר ה, יג) ועד אין בה בשנים הכתוב מדבר אתה אומר בשנים או אינו אלא באחד תלמוד לומר (דברים יט, טו) לא יקום עד אחד באיש וגו' ממשמע שנאמר לא יקום עד איני יודע שהוא אחד מה תלמוד לומר אחד זה בנה אב כל מקום שנאמר עד הרי כאן שנים עד שיפרוט לך הכתוב אחד פרשת סוטה מנלן דכתיב (במדבר ה, כא) ואמר הכהן לאשה בכל לשון שהוא אומר תנו רבנן משמיעין אותה בכל לשון שהיא שומעת על מה היא שותה ובמה היא שותה על מה נטמאת ובמה היא נטמאת על מה היא שותה על עסקי קינוי וסתירה ובמה היא שותה במקידה של חרש על מה נטמאת על עסקי שחוק וילדות ובמה היא נטמאת בשוגג או במזיד באונס [און] ברצון וידוי מעשר:מנלן דכתיב (דברים כו, יג) ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקודש מן הבית ויליף אמירה מסוטה בכל לשון שהוא אומר א"ל רב זביד לאביי ויליף אמירה מלויים מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש	סוטה לא:ב
והאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מפני מה תקנו תפלה בלחש כדי שלא לבייש את עוברי עבירה שהרי לא חלק הכתוב מקום בין חטאת לעולה לא תימא גנותו אלא אימא צערו כדתיניא (ויקרא יג, מה) וטמא טמא יקרא צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים וכל מי שאירע בו דבר צריך להודיע לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים	סוטה לב:ב
קרית שמע:מנלן דכתיב (דברים ו, ד) שמע ישראל בכל לשון שאתה שומע תנו רבנן קרית שמע ככתבה דברי רבי וחכמים אומרים בכל לשון מאי טעמא דרבי אמר קרא (דברים ו, ו) והיו בהווייתן יהו ורבנן אמר קרא שמע בכל לשון שאתה שומע ורבנן נמי הא כתיב והיו ההוא שלא יקראנה למפרע	סוטה לב:ב
ברכת המזון:דכתיב (דברים ח, י) ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך בכל לשון שאתה מברך:	סוטה לג:א
שבועת העדות:דכתיב (ויקרא ה, א) ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה בכל לשון שהיא שומעת	סוטה לג:א
רבי יהודה אומר כל מקום שנאמר כה ככה ענייה ואמירה אינו אלא לשון הקודש כה (במדבר ו, כג) כה תברכו (דברים כה, ט) ככה דחליצה ענייה ואמירה דלויים	סוטה לג:ב
ברכות וקללות כיצד כיון שעברו ישראל את הירדן כו':תנו רבנן (דברים יא, ז) הלא המה בעבר הירדן מעבר לירדן ואילך דברי רבי יהודה	סוטה לג:ב
תנו רבנן (דברים יא, ז) הלא המה בעבר הירדן מעבר לירדן ואילך דברי רבי יהודה (דברים יא, ז) אחרי דרך מבוא השמש מקום שחמה זורחת (דברים יא, ז) בארץ הכנעני היושב בערבה אלו הר גריזים והר עיבל שיושבין בהם כותיים (דברים יא, ז) מול הגלגל סמוך לגלגל (דברים יא, ז) אצל אלוני מורה שכם	סוטה לג:ב
רבי אלעזר אמר הלא המה בעבר הירדן סמוך לירדן דאי מעבר הירדן ואילך הלא כתיב (דברים כז, ד) והיה בעברכם את הירדן אחרי דרך מבוא השמש מקום שהחמה שוקעת בארץ הכנעני ארץ חוי היא היושב בערבה	סוטה לג:ב

- 10טוה
לג:ב תנו רבנן כיצד עברו ישראל את הירדן בכל יום ארון נוסע אחר שני דגלים והיום נסע תחילה שנאמר **(יהושע ג, יא)** הנה ארון הברית אדון כל הארץ עובר לפניכם בכל יום ויום ליום נושאים את הארון והיום נשאוהו כהנים שנאמר **(יהושע ג, יג)** והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נושאי ארון ה' וגו' תניא רבי יוסי אומר בשלשה מקומות נשאו כהנים את הארון כשעברו את הירדן וכשהסיבו את יריחו וכשהחזירוהו למקומו
- 10טוה
לד:א וכיון שניטבלו רגלי כהנים במים חזרו המים לאחוריהם שנאמר **(יהושע ג, טו)** וכבוא נושאי הארון עד הירדן וגו' ויעמדו המים היורדים מלמעלה קמו נד אחד וכמה גובהן של מים שנים עשר מיל על שנים עשר מיל כנגד מחנה ישראל
- 10טוה
לד:א מלמד שהיו מים נגדשין ועולין כיפין על גבי כיפין יתר משלש מאות מיל עד שראו אותן כל מלכי מזרח ומערב שנאמר **(יהושע ה, א)** ויהי כשמוע כל מלכי האמורי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש ה' את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם וימס לבבם ולא היה בהם עוד רוח מפני בני ישראל
- 10טוה
לד:א ואף רחב הזונה אמרה לשלוחי יהושע **(יהושע ב, ז)** כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף וגו' וכתוב **(יהושע ב, יא)** ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד וגו' עודם בירדן אמר להם יהושע דעו על מה אתם עוברים את הירדן על מנת שתורישו את יושבי הארץ מפניכם שנאמר **(במדבר לג, נב)** והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם
- 10טוה
לד:א אם אתם עושין כן מוטב ואם לאו באין מים ושוטפין אותיכם מאי אותיכם אותי ואתכם עודם בירדן אמר להן יהושע הרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי ישראל וגו' וכתוב **(יהושע ד, ו)** למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם וגו' סימן לבנים שעברו אבות את הירדן עודם בירדן אמר להן יהושע **(יהושע ד, ג)** שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכן שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה רבי אלעזר בר' שמעון בזה אחר זה עברו וחד אמר בין מר ובין מר כחנייתן עברו מר סבר אדם קל ומר סבר מים קלים **(במדבר יג, ב)** שלח לך אנשים אמר ריש לקיש שלח לך מדעתך וכי אדם זה בורר חלק רע לעצמו והיינו דכתיב **(דברים א, כג)** וייטב בעיני הדבר אמר ריש לקיש בעיני ולא בעיניו של מקום **(דברים א, כב)** ויחפרו לנו את הארץ
- 10טוה
לד:ב אמר ר' חייא בר אבא מרגלים לא נתכוונו אלא לבושתה של ארץ ישראל כתיב הכא ויחפרו לנו את הארץ וכתוב התם **(ישעיהו כד, כג)** וחפרה הלבנה ובושה החמה
- 10טוה
לד:ב **(במדבר יג, ד)** ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור אמר רבי יצחק דבר זה מסורת בידינו מאבותינו מרגלים על שם מעשיהם נקראו ואנו לא עלתה בידינו אלא אחד **(במדבר יג, יג)** סתור בן מיכאל סתור שסתור מעשיו של הקב"ה מיכאל שעשה עצמו מן אמר רבי יוחנן אף אנו נאמר נחבי בן ופסי נחבי שהחביא דבריו של הקב"ה ופסי שפיסע על מדותיו של הקב"ה **(במדבר יג, כב)** ויעלו בנגב ויבא עד חברון ויבאו מבעי ליה אמר רבא מלמד שפירש כלב מעצת מרגלים והלך ונשתטח על קברי אבות אמר להן אבותי בקשו עלי רחמים שאנצל מעצת מרגלים
- 10טוה
לד:ב אילימא נבנתה ממש אפשר אדם בונה בית לבנו קטן קודם לבנו גדול דכתיב **(בראשית י, ו)** ובני חם כוש ומצרים וגו' אלא שהיתה מבונה על אחד משבעה בצוען ואין לך טרשים בכל א"י יתר מחברון (משום) דקברי בה שיכבי ואין לך מעולה בכל הארצות יתר מארץ מצרים שנאמר **(בראשית יג, י)** כגן ה' כארץ מצרים
- 10טוה
לד:ב ואין לך מעולה בכל ארץ מצרים יתר מצוען דכתיב **(ישעיהו ל, ד)** כי היו בצוען שריו ואפילו הכי חברון מבונה אחד משבעה בצוען וחברון טרשים היו והא כתיב **(שמואל ב טו, ז)** ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכא נא וגו' ואמר רב אויא ואיתימא רבה בר בר חנן שהלך להביא כבשים מחברון ותניא אילים ממואב כבשים מחברון מינה איידי דקלישא ארעא עבדה רעיא ושמן קניינא **(במדבר יג, כה)** וישובו מתור הארץ
- 10טוה
לה:א וילכו ויבאו א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מקיש הליכה לביאה מה ביאה בעצה רעה אף הליכה בעצה רעה **(במדבר יג, כז)** ויספרו לו ויאמרו באנו וגו' וכתוב אפס כי עז העם אמר רבי יוחנן (סימן אמ"ת לבד"ו לוי"ה) משום ר"מ כל לשון הרע שאין בו דבר אמת בתחילתו אין מתקיים בסופו **(במדבר יג, ל)** ויהס כלב את העם אל משה אמר רבה שהסיתן בדברים
- 10טוה
לה:א אמר להן וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם סברי בגנותיה קא משתעי אישתיקו אמר להו הוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים והאכילנו את המן אם יאמר עשו סולמות ועלו לרקיע לא נשמע לו **(במדבר יג, ל)** עלה נעלה וירשנו אותה וגו' והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל וגו' אמר רבי חנינא בר פפא דבר גדול דברו מרגלים באותה שעה כי חזק הוא ממנו אל תקרי ממנו אלא ממנו כביכול אפילו בעל הבית אינו יכול להוציא כליו משם **(במדבר יג, לב)** ארץ אוכלת יושביה היא דרש רבא אמר הקב"ה אני חשבתיה לטובה והם חשבו לרעה אני חשבתיה לטובה
- 10טוה
לה:א הם חשבו לרעה ארץ אוכלת יושביה היא **(במדבר יג, לג)** ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו וגו' אמר רב משרשיא מרגלים שקרי הוו בשלמא ונהי בעינינו כחגבים לחיי אלא וכן היינו בעיניהם מנא הו ידעי ולא היא כי הו מברי אבילי תותי ארזי הו מברי וכי חזינהו סלקו יתבי באילני שמעי דקאמרי קחזינן אינשי דדמו לקמצי באילני **(במדבר יד, א)** ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו וכיון שעלה האחרון שבישראל מן הירדן חזרו מים למקומן שנאמר **(יהושע ד, יח)** ויהי בעלות הכהנים נושאי ארון ברית ה' מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישובו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו נמצא ארון ונושאי וכהנים מצד אחד וישראל מצד אחד נשא ארון את נושאי ויעבר שנאמר **(יהושע ד, יא)** ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבור ארון ה' והכהנים לפני העם ועל דבר זה נענש עוזא שנאמר **(דברי הימים א יג, ט)** ויבאו עד גורן כידון וישלח עוזא את ידו לאחוז את הארון אמר לו הקב"ה עוזא נושאי נשא עצמו לא כל שכן **(שמואל ב ו, ז)** ויחר אף ה' בעוזא ויכהו שם על השל
- 10טוה
לה:א **(שמואל ב ו, ז)** וימת שם עם ארון האלהים א"ר יוחנן עוזא בא לעוה"ב שנאמר עם ארון האלהים מה ארון לעולם קיים אף עוזא בא לעוה"ב **(שמואל ב ו, ח)** ויחר לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעוזא א"ר אלעזר שנשתנו פניו כחררה
- 10טוה
לה:א דרש רבא מפני מה נענש דוד מפני שקרא לדברי תורה זמירות שנאמר **(תהלים קיט, נד)** זמירות היו לי חוקיך בבית מגורי אמר לו הקב"ה ד"ת שכתוב בהן **(משלי כג, ה)** התעייף עיניך בו ואיננו אתה קורא אותן זמירות הריני מכשילך בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו דכתיב **(במדבר ז, ט)** ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש וגו' ואיהו אתייה בעגלתא **(שמואל א ו, יט)** ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון משום דראו ויך
- 10טוה
לה:ב נמצאת אתה אומר שלשה מיני אבנים היו אחד שהקים משה בארץ מואב שנאמר **(דברים א, ה)** בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר וגו' ולהלן הוא אומר **(דברים כז, ג)** וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת וגו' ואתיא באר באר ואחד שהקים יהושע בתוך הירדן שנאמר **(יהושע ד, ט)** ושתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן ואחד שהקים בגלגל שנאמר **(יהושע ד, כ)** ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו וגו'
- 10טוה
לה:ב אמר רבא בר שילא מ"ט דרבי שמעון דכתיב **(ישעיהו לג, יב)** והיו עמים משרפות סיד על עסקי סיד ור' יהודה כי סיד מה סיד אין לו תקנה אלא שריפה אף אותם הכותים אין להם תקנה אלא שריפה כמאן אזלא הא דתניא **(דברים כא, י)** ושבת שבי לרבות כנענים שבחוצה לארץ שאם חוזרין בתשובה מקבלין אותן
- 10טוה
לז:ב כל הפרשה כולה לא נאמרה אלא בנואף ונואפת **(דברים כז, טו)** ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגו' בארור סגי ליה אלא זה הבא על הערה והוליד בן והלך לבין עובדי כוכבים ועבד עבודת כוכבים ארוירין אביו ואמו של זה שכך גרמו לו

סוטה לז:ב	דרכי שמעון בן לקיש כל הפרשה כולה לא נאמרה אלא בנוסף ונואפת (דברים כז, טו) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגו' בארור סגי ליה אלא זה הבא על הערורה והוליד בן והלך לבין עובדי כוכבים ועבד עבודת כוכבים ארוזין אביו ואמו של זה שכך גרמו לו
סוטה לח:א	במדינה כהנים נושאים את ידיהן כנגד כתפיהן ובמקדש על גבי ראשיהן חוץ מכהן גדול שאינו מגביה את ידיו למעלה מן הציץ ר' יהודה אומר אף כהן גדול מגביה ידיו למעלה מן הציץ שנאמר (ויקרא ט, כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם
סוטה לח:א	רבי יאשיה אומר אינו צריך הרי הוא אומר (שמות כ, כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך בכל מקום ס"ד אלא מקרא זה מסורס הוא בכל מקום אשר אבוא אליך וברכתך שם אזכיר את שמי והיכן אבוא אליך וברכתך בבית הבחירה שם אזכיר את שמי בבית הבחירה
סוטה לח:א	תניא איך כה תברכו את בני ישראל אין לי אלא בני ישראל גרים נשים ועבדים משוחררים מנין ת"ל (במדבר ו, כג) אמור להם לכולהו
סוטה לח:א	תניא איך כה תברכו פנים כנגד פנים אתה אומר פנים כנגד פנים או אינו אלא פנים כנגד עורף ת"ל אמור להם כאדם האומר לחבירו
סוטה לח:א	תניא איך כה תברכו בקול רם או אינו אלא בלחש ת"ל אמור להם כאדם שאומר לחבירו
סוטה לח:א	אמר אביי נקטינן לשנים קורא כהנים ולא' אינו קורא כהן שנא' אמור להם לשנים
סוטה לח:א	רב חסדא נקטינן כהן קורא כהנים ואין ישראל קורא כהנים שנאמר אמור להם אמירה משלהם תהא והילכתא כוותיה דאביי ולית הילכתא כוותיה דרב חסדא
סוטה לח:ב	אמר ר' יהושע בן לוי מנין שהקב"ה מתאוה לברכת כהנים שנאמר (במדבר ו, כז) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם
סוטה לח:ב	ואמר רבי יהושע בן לוי כל כהן שמברך מתברך ושאינו מברך אין מתברך שנאמר (בראשית יב, ג) ואברכה מברכך רב אמר חוששין שמא בן גרושה או בן חלוצה הוא ולא פליגי הא דסליק לפרקים הא דלא סליק לפרקים
סוטה לח:ב	אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין שנאמר (משלי כב, ט) טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל אל תיקרי יבורך אלא יברך
סוטה לח:ב	מנין שאפי' עופות מכירין בצרי העין שנאמר (משלי א, יז) כי חנם מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף
סוטה לט:א	אמר רבא בר רב הונא כיון שנפתח ספר תורה אסור לספר אפילו בדבר הלכה שנאמר (נחמיה ת, ה) ובפתחו עמדו כל העם ואין עמיה אלא שתיקה שנא' (איוב לב, טז) והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד ר' זירא אמר רב חסדא מהכא (נחמיה ת, ג) ואני כל העם אל ספר התורה
סוטה לט:א	אמר ר' יהושע בן לוי כל כהן שלא נטל ידיו לא ישא את כפיו שנאמר (תהלים קלד, ב) שאו ידיכם קדש וברכו את השם
סוטה לט:א	אדבריה רב חסדא לרב עוקבא ודרש רבונן של עולם עשינו מה שגזרת עלינו עשה עמנו מה שהבטחתנו (דברים כו, טו) השקיפה ממעון קדשך מן השמים וגו'
סוטה לט:ב	אמר רבא בר אהינא אסברה לי (דברים יג, ה) אחרי ה' אלהיכם תלכו בזמן שהכהנים מברכים את העם מה הן אומרים אמר ר' זירא אמר רב חסדא (תהלים קג, כ) ברכו ה' מלאכיו גבורי כח וגו' ברכו ה' כל צבאיו משרתיו עושי רצונו ברכו ה' כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו
סוטה לט:ב	ברכי נפשי את ה' במוספי דשבתא מה הן אומרים אמר רבי אסי (תהלים קלד, א) שיר המעלות הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו' שאו ידיכם קדש וברכו את ה' (תהלים קלה, כא) ברוך ה' מציון שוכן ירושלים הללויה ולימא נמי (תהלים קלד, ג) יברכך ה' מציון דכתיב בההוא עניינא
סוטה מ:א	לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נחמן אמר מהכא (דברי הימים א כח, ב) ויקם המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אם אחי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישאל אם אתם שומעין לי אחי אתם ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל
סוטה מ:ב	וכל כך למה לפי שאין עונין אמן במקדש תנו רבנן מנין שאין עונין אמן במקדש שנא' (נחמיה ט, ה) קומו וברכו את ה' אלהיכם מן העולם ועד העולם
סוטה מ:ב	ומנין שעל כל ברכה וברכה תהלה שנאמר (נחמיה ט, ה) [ויברכו שם כבודך] ומרומם על כל ברכה ותהלה על כל ברכה וברכה תן לו תהלה
סוטה מ:ב	ברכות כהן גדול כיצד חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנה לו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנה לסגן והסגן נותנה לכהן גדול וכ"ג עומד ומקבל וקורא (ויקרא טז, א) אחרי מות (ויקרא כג, כז) ואך בעשור וגולל את התורה ומניחה בחיקו ואומר יתר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן (במדבר כט, ז) ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה ומברך עליה שמנה ברכות
סוטה מ:ב	שמעת מינה חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב אמר אביי כולה משום כבודו דכ"ג הוא: וכ"ג עומד ומקבל וקורא וכו': עומד מכלל דיושב הוא והאמר מר אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד שנאמר (שמואל ב ז, יח) ויבא המלך דוד וישב לפני ה' ויאמר מי אנכי וגו'
סוטה מ:א	פרשת המלך כיצד מוצאי יו"ט הראשון של חג בשמיני במוצאי שביעית עושין לו בימה של עץ בעזרה והוא יושב עליה שנאמר (דברים לא, ז) מקץ שבע שנים במועד וגו'
סוטה מ:א	אגריפס המלך עמד וקבל עומד ושבוהו חכמים וכשהגיע (דברים יז, טו) ללא תוכל לתת עליך איש נכרי זלגו עיניו דמעות אמרו לו אל תתירא אגריפס אחינו אתה וקורא מתחילת (דברים א, א) אלה הדברים עד (דברים ו, ד) שמע ושמע והיה אם שמוע עשר תעשר כי תכלה לעשר ופרשת המלך וברכות וקלות עד שגומר כל הפרשה
סוטה מ:א	אפי' למ"ד נשיא שמחל על כבודו מחול מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול שנא' (דברים יז, טו) שום תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך
סוטה מ:א	ואיתמא ר' שמעון בן פזי מותר להחניף לרשעים בעולם הזה שנאמר (ישעיהו לב, ה) לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע מכלל דבעולם הזה שרי
סוטה מ:א	ר' שמעון בן לקיש אמר מהכא (בראשית לג, ז) כראות פני אלהים ותרצני ופליגא דרבי לוי דאמר רבי לוי משל של יעקב ועשו למה הדבר דומה לאדם שזימן את חבירו והכיר בו שמבקש להורגו אמר לו טעם תבשיל זה שאני טועם כתבשיל שטעמתי בבית המלך אמר ידע ליה מלכא מיסתפי ולא קטיל ליה אמר רבי אלעזר

סוטה מ:א:ב	כל אדם שיש בו חנופה מביא אף לעולם שנא' (איוב לו, יג) וחנפי לב ישימו אף ולא עוד אלא שאין תפלתו נשמעת שנאמר (איוב לו, יג) לא ישועו כי אסרם
סוטה מ:א:ב	כל אדם שיש בו חנופה אפילו עוברין שבמעמי אמן מקללין אותו שנא' (משלי כד, כד) אומר לרשע צדיק אתה יקבוהו עמים יזעמוהו לאומים ואין קוב אלא קלה שנא' (במדבר כג, ח) לא קבה אל ואין לאום אלא עוברין שנא' (בראשית כה, כג) ולאום מלאום יאמץ
סוטה מ:א:ב	כל אדם שיש בו חנופה נופל בגיהנם שנא' (ישעיהו ה, כ) הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע וגו' מה כתיב אחריו לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה
סוטה מ:א:ב	כל המחניף לחבירו סוף נופל בידו ואם אינו נופל בידו נופל ביד בניו ואם אינו נופל ביד בניו נופל ביד בנו שנא' (ירמיהו כה, ה) ויאמר ירמיה לחנניה אמן כן יעשה ה' יקם ה' את דבריך וכתבי (ירמיהו לו, יג) ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקידות ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נופל ויאמר (לו) ירמיה שקר אינני נופל אל הכשדים וגו' וכתבי ויתפש ירמיהו ויביאהו אל השרים
סוטה מ:א:ב	כל עדה שיש בה חנופה מאוסה כנדה שנאמר (איוב טו, לד) כי עדת חנף גלמוד שכן בכרכי הים קורין לנדה גלמודה מאי גלמודה גמולה מבעלה
סוטה מ:א:ב	ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה כת ליצים וכת חניפים וכת שקרים וכת מספרי לשון הרע כת ליצים דכתיב (הושע ז, ה) משך ידו את לוצצים וכת חניפים דכתיב (איוב יג, טז) כי לא לפניו חנף יבא כת שקרים דכתיב (תהלים קא, ז) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני כת מספרי לשון הרע דכתיב (תהלים ה, ה) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע צדיק אתה ה' לא יגור במגורך רע
סוטה מ:א:ב	משוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר שנאמר (דברים כ, ב) והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן זה כהן משוח מלחמה (דברים כ, ב) ודבר אל העם בלשון הקודש
סוטה מ:א:ב	(דברים כ, ג) ואמר אליהם שמע ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין שאם תפלו בידם ירחמו עליכם כמה שנאמר (דברי הימים ב כח, טו) ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישו וינעילו ויאכילו וישקו ויסכסכו וינהלו בחמורים לכל כושל ויביאום יריחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שומרון וגו
סוטה מ:א:ב	על אויביכם אתם הולכים שאם תפלו בידם אין מרחמין עליכם (דברים כ, ג) אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו' אל ירך לבבכם מפני צהלת סוסים וציחצוח חרבות אל תיראו מפני הגפת תריסין ושפעת הקלסין אל תחפזו מקול קרנות אל תערצו מפני קול צווחות (דברים כ, ד) כי השם אלהיכם ההולך עמכם הם באין בנצחונם של בשר ודם ואתם באים בנצחונם של מקום פלשתים באו בנצחונם של גלית מה היה סופו לסוף נפל בחרב ונפלו עמו בני עמון באו בנצחונם של שובך מה היה סופו לסוף נפל בחרב ונפלו עמו ואתם אי אתם כן כי ה' אלהיכם ההולך עמכם להלחם לכם וגו' זה מחנה הארון
סוטה מ:א:ב	שמעו דברי מערכי המלחמה וחזרו במלחמה מה הוא אומר אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו כנגד ארבעה דברים שעובדי כוכבים עושין מגיפין ומריעין צווחין ורומסין:פלשתים באו בנצחונם של גלית כו':גלית אמר רבי יוחנן שעמד בגילוי פנים לפני הקב"ה שנאמר (שמואל א ז, ח) ברו לכם איש וירד אלי ואין איש אלא הקב"ה שנא' (שמות טו, ג) השם איש מלחמה אמר הקב"ה הריני מפילו על יד בן איש שנא' (שמואל א ז, יב) ודוד בן איש אפרתי
סוטה מ:א:ב	א"ר יוחנן משום רבי מאיר בשלשה מקומות לכדו פיו לאותו רשע אחד ברו לכם איש וירד אלי ואיך אם יוכל להלחם אתי והכני וגו' ואיך דקאמר ליה לודד (שמואל א ז, מג) הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות
סוטה מ:א:ב	דוד נמי אמר ליה (שמואל א ז, מה) אתה בא אלי בחרב בחנית ובכידון הדר אמר ליה ואנכי בא אליך בשם ה' צבאות אלהי (ישראל) מערכות ישראל אשר חרפת
סוטה מ:א:ב	(שמואל א ז, טז) ויגש הפלשתי השכם והערב אמר ר' יוחנן כדי לבטלן מק"ש שחרית וערבית (שמואל א ז, טז) ויתיצב ארבעים יום א"ר יוחנן כנגד ארבעים יום שנתנה בהן תורה
סוטה מ:א:ב	(שמואל א ז, ז) ויצא איש הבינים ממחנות פלשתים וגו' מאי בינים אמר רב שמבונה מכל מום ושמואל אמר בינוני שבאחיו דבי רבי שילא אמר שהוא עשוי כבנין רבי יוחנן אמר בר מאה פפי וחדא נאנאי וגלית שמו מגת תני רב יוסף שהכל דשין את אמו כגת
סוטה מ:א:ב	(שמואל א ז, ז) ויצא איש הבינים ממחנות פלשתים וגו' מאי בינים אמר רב שמבונה מכל מום ושמואל אמר בינוני שבאחיו דבי רבי שילא אמר שהוא עשוי כבנין
סוטה מ:א:ב	רבי יוחנן אמר בר מאה פפי וחדא נאנאי וגלית שמו מגת תני רב יוסף שהכל דשין את אמו כגת כתיב מערות וקרין מערכות תני רב יוסף שהכל העירו באמו כתיב (שמואל ב כא, טז) הרפה וכתוב ערפה רב ושמואל חד אמר הרפה שמה ולמה נקרא שמה ערפה שהכל עורפין אותה מאחריה וחד אמר ערפה שמה ולמה נקרא שמה הרפה שהכל דשין אותה כהריפות וכן הוא אומר (שמואל ב ז, יט) ותקח האשה ותפרוש המסך על פני הבאר ותשטח עליה הריפות בעלי
סוטה מ:א:ב	(שמואל ב כא, כב) ואת ארבעת אלה יולדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו מאי נינהו אמר רב חסדא סף ומדון גלית וישבי בנוב ויפלו ביד דוד וביד עבדיו דכתיב (רות א, יד) ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה אמר רבי יצחק אמר הקדוש ברוך הוא יבואו בני הנשוקה ויפלו ביד בני הדבוקה
סוטה מ:א:ב	דרש רבא בשכר ארבע דמעות שהורידה ערפה על חמותה זכתה ויצאו ממנה ארבעה גבורים שנאמר (רות א, ט) ותשאנה קולן ותבכינה עוד כתיב חץ חניתו וקרין עץ חניתו אמר רבי אלעזר עדיין לא הגיענו לחצי שבחו של אותו רשע מכאן שאסור לספר בשבחן של רשעים
סוטה מ:א:ב	כתיב שובך וכתוב שופך רב ושמואל חד אמר שופך שמו ושובך שמשוי כשובך וחד אמר שובך שמו ולמה נקרא שמו שופך שכל הרואה אותו נשפך לפניו כקיתון (ירמיהו ה, טז) אשפתו כקבר פתוח כולם גבורים רב ושמואל ואמרי לה רבי אמי ורבי אסי חד אמר בשעה שזורקין חץ עושין אשפתות אשפתות של חללים
סוטה מ:א:ב	(במדבר לא, ו) וישלח אותם משה אלף למטה לצבא אותם ואת פינחס אותם אלו סנהדרין פינחס זה משוח מלחמה וכלי הקודש זה ארון ולוחות שבו וחצוצרות התרועה אלו השופרות תנא לא לחנם הלך פינחס למלחמה אלא ליפרע דין אבי אמו שנאמר (בראשית לו, לו) והמדנים מכרו אותו אל מצרים וגו' למימרא דפינחס מיוסף אתי
סוטה מ:א:ב	והא כתיב (שמות ו, כה) ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה מאי לאו דאתי מיתרו שפיטם עגלים לעבודת כוכבים לא מיוסף שפיטם ביצרו והלא שבטים מבזין אותו ראיתם בן פוטי זה בן שפיטם אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים יהרוג נשיא מישראל אלא אי אבוה דאימיה מיוסף דאימיה מיתרו ואי אימיה דאימיה מיוסף אבוה דאימיה מיתרו דיקא נמי דכתיב מבנות פוטיאל תרי משמע שמע מינה

והיכא דנמצא ראשו במקום אחד וגופו במקום אחר מוליכין הראש אצל הגוף דברי ר' אליעזר ר' עקיבא אומר הגוף אצל הראש במאי קמיפלגי מר סבר גופיה בדוכתיה נפיל רישא דנאדי ונפיל ומר סבר רישא היכא דנפיל נפיל גופא הוא דרהיט אזיל: מאין היו מודדין: במאי קמיפלגי מר סבר עיקר חיותא באפיה ומר סבר עיקר חיותא בטיבוריה לימא כי הני תנאי מהיכן הולד נוצר מראשו וכן הוא אומר (תהלים עא, ו) ממעי אמי אתה גוזי ואומר (ירמיהו ז, כט) גזי נזרך והשליכי וגו	סוטה מ:ב:
אבא שאול אומר מטיבורו ומשלח שרשו אילך ואילך אפילו תימא אבא שאול ע"כ לא קאמר אבא שאול אלא לענין יצירה דכי מיתצר ולד ממציעתיה מיתצר אבל לענין חיותא דכולי עלמא באפיה הוא דכתיב (בראשית ז, כב) כל אשר נשמת רוח חיים באפיו וגו	סוטה מ:ב:
רבי אליעזר בן יעקב אומר במקום שנעשה חלל מצוארו: מאי טעמא דרבי אליעזר בן יעקב כדכתיב (יחזקאל כא, לד) לתת אותך אל צוארי חללי רשעים	סוטה מ:ב:
זקני אותה העיר רוחצין את ידיהן במים במקום עריפה של עגלה ואומרים (דברים כא, ז) ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו וכי על דעתינו עלתה שזקני ב"ד שופכי דמים הן אלא שלא בא על ידינו ופטרנוהו (בלא מזון) ולא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה	סוטה מ:ב:
והכהנים אומרים (דברים כא, ח) כפר לעמך ישראל אשר פדית [ה'] ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל לא היו צריכין לומר ונכפר להם הדם אלא רוח הקודש מבשרתן אימתי שתעשו ככה הדם מתכפר להם	סוטה מ:א:
כי איצטריך קרא להנך קדשים דפסלה בהו שנים וקדשים דלא פסלה בהו עבודה מהכא נפקא מהתם נפקא (ויקרא כב, כב) עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה לה' אלה אי אתה מקריב אבל אתה מקריב קדשים שנעבדה בהן עבודה	סוטה מ:א:
איצטריך סד"א ה"מ היכא דעבד בהן עבודת היתר אבל עבודת איסור אימא ליתסרו צריכא והא נמי מהכא נפקא (ויקרא כב, כה) ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה אלה אי אתה מקריב אבל אתה מקריב קדשים שנעבדה בהן עבודה איצטריך ס"ד אמינא הני מילי היכא דעבד בהן כשהן חולין אבל עבד בהן כשהן קדשים אימא ליתסרו צריכא	סוטה מ:א:
תנאי היא דאיכא דמייתי לה מעגלה איכא דמייתי לה מגופה דפרה דתניא עול אין לי אלא עול שאר עבודות מנין ת"ל (במדבר יט, ב) אשר לא עלה עליה עול מכל מקום אם כן מה ת"ל עול פוסל בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה שאר עבודות אין פוסלות אלא בשעת עבודה	סוטה מ:א:
עול אין מידי אחרנא לא אשר רבויא הוא ותניא נמי גבי עגלה כי האי גוונא עול אין לי אלא עול שאר עבודות מנין ת"ל (דברים כא, ג) אשר לא עובד בה מ"מ א"כ מה ת"ל עול פוסל בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה שאר עבודות אין פוסלות אלא בשעת עבודה	סוטה מ:א:
תנו רבנן מנין לאיתן קשה שנאמר (במדבר כד, כא) איתן מושבך ושים בסלע קנך ואומר (מיכה ו, ב) שמעו הרים את ריב ה' והאיתנים מוסדי ארץ אחרים אומרים מנין לאיתן שהוא ישן שנאמר (ירמיהו ה, טו) גוי איתן הוא גוי מעולם הוא ועורפין אותה בקופיץ מאחוריה	סוטה מ:ב:
ת"ר (דברים כא, ז) אשר לא יעבד בו ולא יזרע לשעבר דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר להבא רבא אמר להבא	סוטה מ:ב:
ת"ר (דברים כא, ו) וכל זקני העיר ההיא הקרובים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל שאין ת"ל הערופה ומה ת"ל הערופה על מקום עריפתה של עגלה ואמר ידיו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו וכי על לבנו עלתה שב"ד שופכין דמים אלא לא בא לידנו ופטרנוהו בלא מזונות ולא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה	סוטה מ:ב:
תניא היה ר"מ אומר כופין ללויה ששכר הלויה אין לה שיעור שנאמר (שופטים א, כד) ויראו השומרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד וכתבי ויראם את מבוא העיר ומה חסד עשו עמו שכל אותה העיר הרגו לפי חרב ואותו האיש ומשפחתו שלחו (שופטים א, כו) וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו היא שמה עד היום הזה תניא היא לזו שצובעין בה תכלת היא לזו שבא סנחריב ולא בלבלה נבוכדנצר ולא החריבה ואף מלאך המות אין לו רשות לעבור בה אלא זקנים שבה בזמן שדעתן קצה עליהן יוצאין חוץ לחומה והן מתים	סוטה מ:ב:
המהלך בדרך ואין לו לוייה יעסוק בתורה שנאמר (משלי א, ט) כי לויית חן הם לראשך וענקים לגרורותיך ואמר ר' יהושע בן לוי בשביל ארבעה פסיעות שלוה פרעה לאברהם שנאמר (בראשית יב, כ) ויצו עליו פרעה אנשים וגו' נשתעבד בבניו ארבע מאות שנה שנאמר (בראשית טו, יג) ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה	סוטה מ:ב:
מאי דכתיב (ירמיהו ב, ו) בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם וכי מאחר שלא עבר היכן ישב (ומאחר שלא ישב היכן עבר) אלא ארץ שגזר עליה אדם הראשון לישב נתישבה ארץ שלא גזר עליה אדם הראשון לא נתישבה	סוטה מ:ב:
כל שאינו מלוה ומתלוה כאילו שופך דמים שאילמלי ליווהו אנשי יריחו לאלישע לא גירה דובים לתינוקות שנאמר (מלכים ב, ב, כ) ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח אמרו לו עלה שהקרחת עלינו את המקום מאי ונערים קטנים אמר ר' אלעזר שמנוערים מן המצות קטנים שהיו מקטני אמנה תנא נערים היו ובזבזו עצמן כקטנים	סוטה מ:ב:
מתקיף לה רב יוסף ודלמא על שם מקומן מי לא כתיב (מלכים ב, ה, ב) וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה וקשיא לן נערה וקטנה ואמר ר' פדת קטנה דמן נעורן התם לא מפרש מקומה הכא מפורש מקומן (מלכים ב, ב, כד) ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם ה' מה ראה אמר רב ראה ממש כדתניא רבן שמעון בן גמליאל אומר כל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני ושמואל אמר ראה שכולן נתעברה בהן אמן ביום הכיפורים	סוטה מ:ב:
ושמואל אמר ראה שכולן נתעברה בהן אמן ביום הכיפורים ורבי יצחק נפחא אמר בלורית ראה להן כאמוריים ורבי יוחנן אמר ראה שלא היתה בהן לחלוחית של מצוה ודלמא בזרעייהו ניהוה הוה אמר רבי אלעזר לא בסם ולא בזרעם עד סוף כל הדורות: (מלכים ב, ב, כד) ותצאנה שתיים דובים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים	סוטה מ:ב:
שבשכר ארבעים ושנים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב זכה ויצתה ממנו רות שיצא ממנו שלמה שכתוב ביה (מלכים א ג, ז) אלף עולות יעלה שלמה ואמר רבי יוסי בן חוני רות בתו של עגלון בנו של בלק היתה תאוותו מיהא לקללה הוי (מלכים ב, ב, יט) ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדוני רואה וגו' וכי מאחר דמים רעים וארץ משכלת אלא מה טובתה	סוטה מ:א:
(מלכים ב, ז, ג) וארבעה אנשים היו מצורעים אמר רבי יוחנן זה חזאי ושלת בניו (מלכים ב, ח, ז) וילך אלישע דמשק למה הלך אמר ר' יוחנן שהלך להחזירו לחזאי בתשובה ולא חזר אמר לו חזור בך אמר לו כך מקובלני ממך כל מי שחטא והחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה	סוטה מ:א:
ת"ר מנין שאם נערה העגלה ואח"כ נמצא ההורג שאין פוטרת אותו ת"ל (במדבר לה, לג) ולארץ לא יכופר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכה	סוטה מ:ב:

עד אחד אומר ראיתי את ההורג כו': טעמא דמכחיש ליה הא לא מכחיש ליה עד אחד מהימן מנהני מילי דת"ר (דברים כא, א) לא נודע מי הכהו הא נודע מי הכהו אפילו אחד בסוף העולם לא היו עורפין	סוטה מ:זב
רבי עקיבא אומר מנין לסנהדרין שראו אחד שהרג את הנפש ואין מכירין אותו שלא היו עורפין ת"ל (דברים כא, ז) ועינינו לא ראו והלא ראו השתא דאמרת עד אחד מהימן אידך חד היכי מצי מכחיש ליה והאמר עולא כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הרי כאן שנים	סוטה מ:זב
ת"ר (במדבר ה, לא) ונקה האיש מעון בזמן שהאיש מנוקה מעון המים בודקין את אשתו	סוטה מ:זב
משרבו (ישעיהו ג, טז) נטויות גרון ומשקרות עינים רבו מים המרים אלא שפסקו משרבו מקבלי מתנות נתמעטו הימים ונתקצרו השנים דכתיב (משלי טו, כז) ושונא מתנות יחיה משרבו זחוחי הלב רבו מחלוקת בישראל משרבו תלמידי שמאי והילל שלא שימשו כל צורכן רבו מחלוקת בישראל ונעשית תורה כשתי תורות משרבו מקבלי צדקה מן העובדי כוכבים היו ישראל למעלה והם למטה ישראל לפנים והם לאחו	סוטה מ:זב
מאי מעוררים אמר רחבה בכל יום ויום שהיו עומדים ליום על דוכן ואומרים (תהלים מד, כד) עורה למה תישן ה' אמר להן וכי יש שינה לפני המקום והלא כבר נאמר (תהלים קכא, ד) הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל אלא בזמן שישראל שרויין בצער ועובדי כוכבים בנחת ושלוה לכך נאמר עורה למה תישן השם	סוטה מ:חא
משבטלה סנהדרין בטל השיר מבית המשתאות שנאמר (ישעיהו כד, ט) בשיר לא ישתו יין וגו' משמתו נביאים הראשונים בטלו אורים ותומים משחרב בהמ"ק בטל השמיר ונופת צופים ופסקו אנשי אמנה מישראל שנאמר (תהלים יב, ב) הושיעה ה' כי גמר חסיד וגו' רשב"ג אומר העיד ר' יהושע מיום שחרב בהימ"ק אין יום שאין בו קללה ולא ירד הטל לברכה וניטל טעם הפירות ר' יוסי אומר אף ניטל שומן הפירות ר' שמעון בן אלעזר אומר הטהרה נטלה את (הטעם ואת) הריח המעשרות נטלו את שומן הדגן וחכמים אומרים הזנות והכשפים כילו את הכל	סוטה מ:חא
כל השותה בארבעה מיני זמר מביא חמש פורעניות לעולם שנאמר (ישעיהו ה, יא) הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם והיה כנור ונבל תוף וחליל ויין משתיהם ואת פועל ה' לא יביטו מה כתיב אחריו (ישעיהו ה, יג) לכן גלה עמי מבלי דעת שגורמין גלות לעולם וכבודו מתי רעב שמביאין רעב לעולם	סוטה מ:חא
והמונו צחה צמא שגורמין לתורה שתשתכח מלומדיה (ישעיהו ה, טו) וישח אדם וישפל איש שגורמין שפלות לשונאו של הקב"ה ואין איש אלא הקדוש ב"ה שנאמר (שמות טו, ג) השם איש מלחמה ועיני גבוהים תשפלנה שגורמין שפלות של ישראל	סוטה מ:חא
משחרב בהמ"ק בטל השמיר כו': ת"ר שמיר שבו בנה שלמה את בהמ"ק שנא' (מלכים א ו, ז) והבית בהבנותו אבן שלמה מסע נבנה הדברים ככתבן דברי ר' יהודה אמר לו ר' נחמיה וכי אפשר לומר כן והלא כבר נאמר (מלכים א ז, ט) כל אלה אבנים יקרות וגו' מגוררות במגרה אם כן מה ת"ל לא נשמע בבית בהבנותו שהיה מתקין מבחוץ ומכניס מבפנים	סוטה מ:חב
אמר רבי נראין דברי רבי יהודה באבני מקדש ודברי ר' נחמיה באבני ביתו ור' נחמיה שמיר למאי אתא מיבעי ליה לכדתניא אבנים הללו אין כותבין אותן בדיו משום שנאמר (שמות כח, יא) פתוחי חותם ואין מסרטין עליהם באיזמל משום שנאמר במלואותם אלא כותב עליהם בדיו ומראה להן שמיר מבחוץ והן נבקעות מאליהן כתאינה זו שנבקעת בימות החמה ואינה חסירה כלום וכבקעה זו שנבקעת בימות הגשמים ואינה חסירה כלום	סוטה מ:חב
אלמלא תפלתו של דוד היו כל ישראל מוכרי רבב שנאמר (תהלים ט, כא) שיתה ה' מורה להם וא"ר אילעא בר יברכיה אלמלא תפלתו של חבקוק היו ב' תלמידי חכמים מתכסים בטלית אחת ועוסקין בתורה שנאמר (חבקוק ג, ב) השם שמעתי שמעך יראתי ה' פעלך בקרב שנים חייהו אל תקרא בקרב שנים אלא בקרב שנים	סוטה מ:טא
כל ת"ח העוסק בתורה מתוך הדחק תפלתו נשמעת שנאמר (ישעיהו ל, יט) כי עם בציון ישב בירושלים בכה לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך וכתוב בתריה (ישעיהו ל, כ) ונתן ה' לכם לחם צר ומים לחץ	סוטה מ:טא
ר' אבהו אומר משביעין אותו מזיו שכינה שנאמר (ישעיהו ל, כ) והיו עיניך רואות את מוריך ר' אחא בר חנינא אמר אף אין הפרגוד ננעל בפניו שנאמר (ישעיהו ל, כ) ולא יכנף עוד מוריך	סוטה מ:טא